

[Else-Mørete Ross.]

hvis jeg må kalde dem således — individuelle medlemmer, der repræsenterer forskellige andre former for sagkundskab.

Hvis man skulle have haft repræsentanter med i styrelsen fra alle de ministerier, der har tilknytning til FN og dets særorganisationer, ville styrelsen enten være blevet en ren embedsmandsstyrelse, hvad man hverken ønskede eller fandt hensigtsmæssigt, eller antallet af styrelsesmedlemmer måtte være forøget, hvad man heller ikke syntes om. Det samarbejde og den koordinering, der er nødvendig med disse ministerier, foreslås løst ved, at disse udpeger tilfornordnede repræsentanter, som tilkaldes til de møder i styrelsen, der har særlig interesse for dem. Da de yderligere får tilsendt dagsordenen for alle møder, kan de se, hvad der skal foregå, og eventuelt selv bede om at blive indkaldt.

Desuden skal styrelsen have snæver kontakt med organisationer og eksperter med særlig sagkundskab. Her nævnes i betænkningen f. eks. Ydre Mission. Ved første behandling beklagede de ærede ordførere for venstre og det konservative folkeparti, at repræsentanter for Ydre Mission ikke var med i arbejdet. Som bilag til betænkningen er optaget en henvendelse fra Dansk Missionsråd og Den danske Folkekirkes Nødhjælp, hvoraf det fremgår, at de hverken nærer ønske om at være repræsenteret i administrationen eller at få del i u-landshjælpens økonomiske midler, men gerne vil stille deres erfaring og personkendskab til rådighed.

Angående styrelsens opgaver er jeg meget tilfreds med, at de multilaterale opgaver gennem FN nu er nævnt først, og at det dermed er tilkendegivet, at det er den vigtigste opgave, og at de bilaterale opgaver kommer i anden række.

Jeg tillægger opgave 5, som er kommet ind i ændringsforslaget, stor betydning. Delegationer, der rejser til internationale forsamlinger, hvor teknisk bistand drøftes, bør orienteres, så dansk indsats og arbejde kan koordineres. I dette tilfælde bør der gøres brud på beskedenhedens almindelige grundsætning. Her må den høje hånd være nøjs orienteret om, hvad den venstre gør.

Angående opgave 7 er der i teksten kun foretaget en redaktionel ændring. Men be-

tænkningen peger på, at der her ligger 3 meget vigtige opgaver, som styrelsen snarest muligt bør tage fat på at stille forslag om.

Eksperter er en mangelvare på næsten alle felter. 5 mands udvalget pegede i sin betænkning på nødvendigheden af en udvidelse af uddannelsesmuligheder i Danmark, hvis vi skulle skaffe eksperter til FN-projekter og også til egne projekter. Den udvidelse af uddannelsesmuligheder, vi er i gang med i Danmark, bliver yderligere velmotiveret med henblik på u-landshjælpen. Det ærede medlem hr. Arne Bertelsen sagde ved første behandling, at der vil være lægemangel her i landet de næste 6-8 år. Skal vi oprette et undervisningshospital i Congo og sandsynligvis i tidens løb udsende mange læger, er det vel et yderligere argument for at udvide vore lægevidenskabelige fakulteter og oprette et tredje. Der vil også være andre fagområder, hvor udvidelse er påkrævet.

I alle lande er man klar over, at eksperter, inden de sendes ud, må have en grundigere orientering, end det nu almindeligvis sker, en orientering om det pågældende lands politiske, sociale, religiøse og kulturelle struktur. Det bliver en opgave for styrelsen at få sådanne vejledninger bedre organiseret.

Svenskerne er jo som bekendt grundigere end vi. I en af deres betænkninger angående u-landshjælpen har de nøje gennemgået rekruttering af eksperter og bl. a. foreslået foranstaltninger, der kunne betrygge eksperternes økonomiske stilling og ansættelsesmuligheder, når de vendte tilbage. Jeg håber, styrelsen vil sætte sig ind i dette forslag og finde frem til lignende former for betryggelse, da mangelen på rimelige forhold ved hjemkomsten for den pågældende og hans familie sandsynligvis har gjort mange eksperter mere tilbageholdende med hensyn til at rejse ud, end de ellers ville have været.

Oplysningsarbejdet forekommer mig at være et meget vigtigt led i u-landshjælpen, ja, faktisk forudsætning for en fortsat stigende indsats. Jeg kan slet ikke give det ærede medlem hr. Per Federspiel ret i, at hele u-landshjælpen synes at dreje sig om arbejdet på hjemmefronten. Jeg synes i øvrigt, ordet „hjemmefront“ led en lille smule nedsættende, og i hvert fald efter min mening er hjemmefronten ganske over-